

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Z. M.**, zastoupený Mgr. Luděkem Růžičkou, advokátem se sídlem Havlišova 15, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí Celního ředitelství Brno ze dne 10. 8. 2011, čj. 2804-300/2011-010100-21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 12. 2012, čj. 31 Af 175/2011 - 33, o námitce podjatosti vznesené ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Afs 92/2012 vůči soudci Mgr. Radovanu Havelcovi,

t a k t o :

Soudce Nejvyššího správního soudu Mgr. Radovan Havelec **n e n í v y l o u č e n** z projednávání a rozhodování právní věci vedené pod sp. zn. 2 Afs 92/2012.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 5. 12. 2012 Krajský soud v Brně zrušil rozhodnutí Celního ředitelství v Brně (s účinností od 1. 1. 2013 přešla jeho působnost na Generální ředitelství cel) a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Zrušeným rozhodnutím celní ředitelství zamítlo žalobcovo odvolání proti platebnímu výměru Celního úřadu Břeclav, kterým bylo žalobci vyměřeno clo, spotřební daň a daň z přidané hodnoty v celkové výši 526.211,99 Kč z dovezeného zboží – benzin 95 Eurosuper v množství 32 000 litrů. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena k rozhodnutí dne 21. 12. 2012.

[2] Dne 4. 1. 2013 zaslal Nejvyšší správní soud žalobci poučení o složení senátu, který bude zmíněnou kasační stížnost posuzovat. Na to žalobce v podání doručeném zdejšímu soudu dne 14. 1. 2013 vznesl námitku podjatosti vůči soudci Mgr. Radovanu Havelcovi. Tvrzenou podjatost spatřuje žalobce v tom, že jmenovaný soudce dříve působil na správním úseku Krajského soudu v Brně v senátu s předsedkyní JUDr. Jaroslavou Skoumalovou. Ta přitom předsedala senátu, který rozhodl výše zmiňovaným rozsudkem o žalobě žalobce. Žalobce má obavy z toho, aby Nejvyšší správní soud nepřel v kasační stížnosti namítaná pochybení, kterých se krajský soud dopustil i přesto, že rozhodnutí žalovaného zrušil, bez věnování náležité pozornosti z důvodu soudcovské solidarity nebo pod dojmem pravomocného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2006, sp. zn.

39 T 10/2005, který žalobce neuznává. Žalobce se svým postupem snaží eliminovat veškeré v úvahu přicházející vlivy na rozhodování. Dodává, že v dané věci jde o daňovou povinnost stanovenou v rozporu s právními předpisy, jejíž úhrada je zcela nereálná. Uvádí též, že krajský soud v této věci rozhodl povrchně, neboť ve srovnání s jinými případy rozhodl v krátké lhůtě. Žalobce vede u Krajského soudu v Brně celou řadu sporů, nicméně k porušování jeho práv dochází téměř výlučně ve věcech přidělených senátu 31 Af s předsedkyní JUDr. Jaroslavou Skoumalovou.

[3] Soudce Nejvyššího správního soudu Mgr. Radovan Havelec ve svém vyjádření ze dne 17. 1. 2013 uvedl, že k projednávání věci, účastníkům a zástupcům nemá žádný poměr a nejsou mu známy žádné skutečnosti, jež by mohly vyvolat obavy o objektivitu jeho rozhodování. Na rozhodování v této věci se v minulosti žádným způsobem nepodílel. Důvody uváděné žalobcem jsou zcela liché a nespádají pod zákonné důvody pro vyloučení soudce. Fakt, že několik let působil v senátu Krajského soudu v Brně s výše jmenovanou předsedkyní, nemůže, dle jeho názoru, sám o sobě zavdávat jakékoliv pochybnosti o objektivitě jeho rozhodování.

[4] Věc byla poté postoupena jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti (§ 8 odst. 3 s. ř. s. *in fine*).

[5] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudce Mgr. Radovana Havelce z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů. Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávání věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávání věci však žádný z těchto důvodů není dán. Mgr. Havelec se rovněž nepodílel na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení. „Předchozí soudní řízení“ je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem, resp. které by se týkalo stejného předmětu) nýbrž instancně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O tento případ se tu však nejedná.

[7] Žalobcem nadnesená námitka kolegiality, resp. soudcovské solidarity, mezi soudci dvou soudních instancí pod zákonné důvody podjatosti nespadá. Samotný fakt, že se takoví soudci znají a případně spolu již dříve spolupracovali na rozhodování jiných věcí, proto nemůže k závěru o podjatosti soudce vyšší instance vést. Opačný výklad by *de facto* znamenal, že již samotný pracovní kolegiální vztah mezi soudci vede k porušování

pokračování

soudcovských povinností a zásad soudcovské etiky vyplývajících především z § 79 a 80 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), tj. zejména rozhodovat nestranně a spravedlivě, vystupovat nezaújatě a bez předsudků.

[8] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že dřívější působení soudce Nejvyššího správního soudu ve specializovaném senátu krajského soudu rozhodujícího ve věcech správního soudnictví nezakládá samo o sobě důvod pro vyloučení tohoto soudce z projednávání a rozhodování kasačních stížností ve věcech, v nichž jednali a rozhodovali jeho někdejší kolegové na krajském soudu.

[9] Je tudíž zřejmé, že pro vznik pochybností o podjatosti soudce Nejvyššího správního soudu z důvodu jeho vztahu k soudci nižší instance by musely přistoupit další okolnosti, jež by ve svém důsledku naplňovaly zákonné důvody pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodování věci. O takovou situaci by se mohlo jednat například tehdy, byl-li by soudce krajského soudu rozhodující věci ve správním soudnictví účastníkem řízení o kasační stížnosti a současně by jeho vztahy se soudcem Nejvyššího správního soudu překračovaly běžný pracovní kolegiální rámec (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 5. 2001, sp. zn. 4 Nd 114/2001 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2009, čj. 3 Ads 15/2009 – 38). O takový případ však v projednávané věci nejde a žalobce ani netvrdí žádné jiné relevantní okolnosti, které by svědčily o podjatosti soudce Mgr. Havelce ve spojitosti s jeho vztahem k soudcům krajského soudu či JUDr. Skoumalové. Samotná existence tohoto vztahu, jak výše uvedeno, důvodem pro vyloučení Mgr. Havelce není.

[10] Nejvyšší správní soud dále připomíná, že žalobce podal stejně odůvodněnou námitku podjatosti soudce Mgr. Havelce také ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 2 Afs 89/2012. Soud ve svém usnesení ze dne 23. 1. 2013, čj. Nao 1/2013 – 27, konstatoval, že uvedený soudce není z projednávání a rozhodování této právní věci vyloučen.

[11] V souvislosti s dalšími žalobcem vznášenými výtkami, týkajícími se postupu krajského soudu a jeho rozhodování v této věci a jiných věcech žalobce, zdejší soud uvádí, že pokud rozhodování soudce (rozuměj zde Mgr. Havelce) v jiných věcech nemůže vést podle § 8 odst. 1 s. ř. s. k jeho vyloučení, tím spíše nemůže být vyloučen z důvodu postupu a rozhodování soudců nižší instance v takových věcech, na něž nemůže mít jakýkoliv vliv. Zpochybňovat rozhodnutí krajského soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti vůči soudci Nejvyššího správního soudu.

[12] Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu